

толико су и сада. Ако причамо о оне 24 спорне приватизације мора се напоменути да имамо преко 10 предмета који су испитани прошле и претпрошле године: Вршачки виногради, Беопетрол, Фонд за развој, Зобнатица... Ни о њима нема ни писма ни разгледнице. Како смо дошли у такву ситуацију: па зато што смо склони да игноришемо стварност и што волимо да држимо главу у песку. Једноставно да нема ЕУ и прикључења и стављања та 24 извештаја и они као и Савет за борбу против корупције би били историја. Савет не би постојао.

Парадоксално је да Савет за борбу против корупције који је саветодавно тело Владе Србије нема никакав контакт ни са премијером ни са Владом. Јасно је да су највећи губитници спорних приватизација грађани и то они који су остали без посла – транзициони губитници, али и буџет Србије па самим тим и сви остали грађани ове државе. Јер, приватизација није донела оно што је требало и за чега је прокламована већ је то била свеопшта пљачка. То је била приватизација некретнина и земљишта и то повлашћенима. Не могу рећи да је свака приватизација била лоша, али нажалост као да је читав правни оквир и све оно што се дешавало, без озбира на сва упозорења, игнорисало. Нас сада чека нови циклус приватизације и немирна сам због начина на који се многе ствари спроводе, као што је најава да је сваки инвеститор добро дошао без обзира на порекло новца, да нису важне процедуре, да је све то једно велико губљење времена. Најважније је да се за секунду оснује предузеће, да се за две секунде отвори рачун, а ко је стварни власник, одакле долази, да ли су му кржаве паре ...то није важно, важно је да дође. Нажалост, нисмо извукли поуку из предходног циклуса.

● Ако је тако како кажете за нове извештаје о неправилности у приватизацијама није ли онда лицемерно причати само о спорним приватизацијама из прошлих времена, а истовремено не обраћати пажњу на ове нове до којих је дошао Савет за борбу против корупције, који ће се опет Србији кад-тад појавити као услов за улазак у европску породицу?

– То је питање како се чисти сопствено двориште. Немају никакву већу тежину 24 спорне приватизације из извештаја из ранијих година од оних спорних приватизација које смо радили прошле и претпрошле године, као што немају већу тежину од тога што ће се дешавати ове године. Системска корупција је проблем Србије и они који се баве – у тужилаштву, полицији финансијским криминалом добро знају да не постоје само 24 спорне приватизације, већ много, много више.

● Србија има Управу за спречавање прања новца, али конкретних имена и фирми нема. Могу ли стручњаци попут Вас заиста утврдити трагове новца, пронаћи их у другим државама, туђим џеповима и јесу ли финансијски форензичари у тужилаштву оно што нам је преко потребно ако заиста желимо да као држава идемо напред?

– Управа за спречавање прања новца је пре свега обавештајно финансијска служба и веома је тешко од ње очекивати детаљније информације које би биле интригантне за медије и грађанство. То је разумљиво. Питање је да ли је она способна да одговори савременим токовима прања новца и финансирања тероризма, колико има сертифицираних стручњака у својим редовима. То је посебно питање, али независно од ње свуда у свету финансијски форензичари раде у оквиру тужилаштва и помажу му у решавању компликованих случајева финансијског криминала. То је нешто што Србији треба и то ће помоћи, али да ли ће решити проблем је велико питање. Неће, ако не буде политичке воље. Не, декларативне већ стварне

Кипар није бајка

● **Остала је велика енигма о својевремено изнетом новцу из Србије на Кипар. Да ли је то „бајка“ или је државни новац заиста изношен и ко је крив што се о томе само прича, а конкретног одговора ни након две деценије нема?**

– Нажалост, није бајка и фактички су сви актери политике у протекле две деценије врло интересно везани да се та прича не раскопча до краја. Јасно је да је буџет Србије и царина изнесена, и пресуда Кертесу није да се то није догодило већ да је застарело и да се не може процесуирати. Пензионери фонд је исто тако испражњен, као и здравствени, али неприча се зато што заборављамо да је тада искоришћено време санкција, па се просто сматра да није популарно причати о томе је у једном делу избегавања санкција и помоћи пре свега народу да преживи, политичка и економска елита је искористила за своје богаћење. Зато данас прича о томе да постоје богати пензионери, смањивање пензија и читава ова ујдурма око цене превоза за пензионере, само показује охолост којом се приступа ономе с

што се десило у прошлости. Корени много чега, па и одређених приватизација и безобразно богатих људи повезаних са политичком елитом, пре свега вуку новце са кипарском причом. Политичко ратна елита је успела уз помоћ изнетог и опљачканог новца да прерасте у економску елиту. То није бајка, то је нажалост српска реалност